

Multiplu de tom

Adina Speranta

un câmp uscat
un drum prăfuit
și-n depărtare Olimpul
un fast imaginar agățat de o stâncă
privirile ațintite spre înalt
au răpit oamenilor voința

urlă un lup, un câine
sau o femeie
nu contează, e totuna
aceeași nevoie, aceeași durere
aceeași disperare

în gara unde nu vine nimeni
pereții sunt surzi de atâta așteptare
legile singurătății se șterg încet
acoperite de praful anilor

așteaptă așteaptă
îți spui
cineva o să înțeleagă

dar narcis nu mai este
(oricum nu știa să citească)
el doar privea
prea mult privea

caută zidul
sprijină-te de el
așază-te ca un prunc
în pântecul ocrotitor al mamei
și așteaptă

cineva o să înțeleagă
poate chiar molia aceasta
care mă privește
cu ochii lui Paler

Adina V.

27.11.2017